

РЕШЕНИЕ

№ 35016

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6812** по описа за **2025** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба от Заместник-кмета на Столична община против Решение № 1603/ 29. 04. 2025 г., постановено по НАХД № 10348/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 108 състав. С посочения съдебен акт е отменено Наказателно постановление № СО-ОД- Ю-Р-24-25СК-455/23. 05. 2024 г., издадено от зам.-кмет на Столична община, с което на Р. М. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева за извършено нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община.

В жалбата са изложени подробни аргументи за неправилност на обжалвания акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Иска се неговата отмяна, като се потвърди наказателното постановление.

В съдебното заседание касационният жалбоподател, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Ответникът - Р. Г. се представлява от адв. К., която оспорва основателността на касационната жалба и моли за нейното отхвърляне.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, III касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 18. 04. 2024 г. около 12:30 часа инспектори в Столичен инспекторат извършили проверка на строителен обект "Жилищна сграда в УПИ IX-440, кв. 11, м. "И.", находящ се в [населено място], район "Н.", [улица]. В близост до обекта не била поставена информационна табела и плътна строителна ограда. На [улица]проверяващите забелязали кални следи от гуми, които водели до горепосочения обект. В обекта имало натрупани земни маси, имало багер и бетоновоз, като се извършвало полагане на бетон. В строителния обект не било изградено устройство за измиване на ходовата част на строителните машини.

Поради това съставен констативен протокол от проверката с предписания за представяне на документи.

На посочената в констативния протокол дата – 19. 04. 2024 г. в Столичен инспекторат се явил Р. М. Г., заемащ длъжността "технически ръководител" в "Халялко Фууд" ЕООД и представил част от изисканите документи. На същата дата – 19. 04. 2024 г. му бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 24-25КС-455/19. 04. 2024 г. за това, че на 18. 04. 2024 г. Р. М. Г., като технически ръководител на строителен обект, е допуснал извършването на СМР без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от обекта. В АУАН посоченото нарушение било квалифицирано като такова по чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО.

Въз основа на посочения АУАН било издадено Наказателно постановление № СО-ОД- Ю-Р-24-25СК-455/23. 05. 2024 г. от зам.-кмет на Столична община, с което на Р. М. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева за извършено нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община.

Районният съд е отменил наказателното постановление, като е приел, че при издаването на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения административнопроизводствените правила.

Оспорваният съдебен акт е правилен.

Р. М. Г. е санкциониран за това, че в качеството му на технически ръководител на строителен обект "Жилищна сграда в УПИ IX-440, кв. 11, м. "И." е допуснал извършването на строително-монтажни работи без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от строителния обект". В АУАН нарушението е квалифицирано като такова по чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО, а при издаване на НП на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, административнонаказващият орган е квалифицирал нарушението, като е посочил и разпоредбата на чл. 135 от НОДТСО, предвиждаща отговорност за допустителство. От текстовата част на АУАН и НП несъмнено става ясно, че на жалбоподателя е вменена отговорност не за негови лични действия, с които е осъществил състава на нарушението по чл. 29а, ал. 1, т. 7 от НОДТСО /тоест, че на 18. 04. 2024 г. той лично е извършил СМР без посоченото устройство за измиване на ходовата част/, а за това, че е допуснал друго лице да извърши такова нарушение.

В случая в чл. 135 от НОДТСО, на който се е позовал и административнонаказващият орган, е уредено правило, въвеждащо възможност да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност и на допустителите /собственици или длъжностни лица/, които съзнателно допуснат техни подчинени да извършат нарушение на някой от текстовете по Наредбата, като в този случай тези лица /допустителите/ се санкционират с наказанието, предвидено за извършеното нарушение.

Правилен е изводът на районния съд, че в случая законосъобразното ангажиране на отговорността на жалбоподателя в качеството му на технически ръководител на строителния обект за допустителство на нарушение по чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО предполага в АУАН и НП да бъдат посочени и установени следните елементи: че жалбоподателят притежава особено ръководно качество в определена йерархия, пасивно негово поведение - бездействие, изразено посредством съзнателно неупражнен контрол с цел да се предотврати нарушение на пряко подчинени му лица, натоварени с физическото изпълнение на строителномонтажни работи, ремонтни дейности или дейности по премахване на строежи, които извършват своята дейност в противовес на забраната на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО или непредприети конкретни действия за преустановяване на вече извършвано нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО, при наличие на съзнание у допустителя за извършването на това нарушение от страна на подчинените му.

В случая в АУАН и в НП не са отразени каквито и да било конкретни факти относно горепосочените обстоятелства. Не е посочено кой е извършителят на нарушението на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО, тоест кое конкретно физическо лице е извършвало СМР, дали същото е било пряко подчинено на жалбоподателя, съобразно изискването на чл. 135 от НОДТСО. В текстовата част на АУАН и НП е цитирана законовата разпоредба на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО, с бланкетното твърдение, че е допуснато извършването на строителномонтажни работи без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от обекта, но никъде не е посочено каква точно дейност е била извършвана на обекта, за да може да бъде направена преценка дали тази дейност се включва в понятието строително-монтажни работи, кой я е изпълнявал, в какви отношения се е намирал с жалбоподателя и дали те са били такива на йерархия и контрол, респективно дали жалбоподателят е имал качеството ръководител на лицето, което е извършвало СМР в нарушение на изискванията на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО.

По този начин е ограничено правото на защита на санкционираното лице, тъй като е налице неяснота срещу какви точно твърдения за осъществени факти следва да се защитава. Отделно от това бланкетното описание на нарушението, което не е надлежно конкретизирано с определени факти, препятства съда да извърши дължимата преценка дали тези факти, така както са описани от АНО действително са се осъществили.

Настоящата касационна инстанция напълно споделя и останалите мотиви на районния съд, поради което на основание чл. 221, ал. 2 от АПК изцяло препраща към тях.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

От представените по делото пълномощно и договор за правна защита от 24. 06. 2025 г. се установява, че е договорена безплатна защита на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата. В този случай и съгласно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата съдът следва да определи възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2, като осъди другата страна да го заплати. В конкретния случай, на основание чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, предвид размера на наложената глоба с отмененото наказателно постановление, минималното адвокатско възнаграждение е в размер на 800 /осемстотин/ лева. От доказателствата по делото се установява, че адв. К. е регистрирана по ЗДДС. Правните услуги, предоставени по реда на Закона за адвокатурата, съставляват облагаема сделка и предвид § 2а от ДР на Наредба № 1/2004 г. за

минималните размери на адвокатските възнаграждения, за регистрираните по ДДС адвокати, дължимият данък се начислява върху възнагражденията и е неразделна част от дължимото възнаграждение.

Поради това и предвид изхода на делото Столична община следва да заплати на процесуалния представител на ответника - адв. Г. М. К. дължимото адвокатско възнаграждение в размер на 960 /деветстотин и шестдесет/ лева.

Поради горните аргументи и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, III касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1603/ 29. 04. 2025 г., постановено по НАХД № 10348/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 108 състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адв. Г. М. К. адвокатско възнаграждение в размер на 960 /деветстотин и шестдесет/ лева за осъщественото процесуално представителство в настоящото касационно производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: